

Jeszenszky András (1945–2017)

2017. február 7-én érkezett a szomorú hír, hogy eltávozott körünkől Jeszenszky András, a Napkori Erdőgazdák Zrt. nyugalmazott szakirányító erdésztechnikusa.

1945. március 14-én született Nyíregyházán.

Édesapja mezőgazdász, édesanyja háztartásbeli volt. Mivel már gyerekkorában vonzódott a természethez, az általános iskola után a Szegedi Erdészeti Technikumba nyert felvételt, ahol 1964-ben technikus oklevelet szerzett. Ezek az iskolai évek meghatározták életét.

1964-ben a Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál különböző beosztásokban végezte munkáját.

1973 márciusától a Szabolcs-Szatmár-beryei TESZÖV-nél 2000 márciusáig szakirányított. Kiváló munkájáért „Kiváló termelőszövetkezeti munkáért” kitüntetésben részesítette a TOT. 1984-ben a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatala a fásítási munkáját elismerve oklevéllel tüntette ki.

2000 márciusától a Napkori Erdőgazdák Zrt. munkatársa volt. Ágazatvezetőként megszervezte a magán- és egyéb erdőgazdálkodók erdészeti szaktanácsadását. Munkája során mintegy 6000 hektár erdő telepítését irányította. Szakmai irányításával közel 50 település erdőtulajdonosainak erdőgazdálkodását segítette magas szakmai szinten. Több neves szakmai program megszervezésében, bemutatókon vett részt. Az ERTI-vel kiváló munkakapcsolata révén kísérleti munkákban is bizonyította rátermettségét. Az Országos Erdészeti Egyesületnek 52 éve tagja volt. Több választási cikluson keresztül egyesületi küldöttként tevékenykedett.

2006-ban a MEGOSZ Rimler Pál-éremmel adományozott a magánerdő-gazdálkodás kiemelkedő szervező- és erdőtelepítő munkájáért. 2006-ban az OEE Decrett Jószef-émlékérem kitüntetésben részesítette.

Felesége Nagy Sarolta, akivel 47 évet éltek le a jóban-rosszban. 1971-ben született lányuk, Andrea. Nyugdíjas éveiben boldogságot jelentettek unokái, Martina és Aliz. Technikumi osztálytársaival évente találkoztak az ország

különböző helyszínein, és mint egy család, úgy örültek minden újabb összejövetelnek.

2014-ben egészsége megrendült, állapota romlani kezdett. Ez év január végén kórházba került, ahol már nem tudta legyőzni halmozódott betegségeit.

Az erdő volt az otthona, munkássága végét ért. Ő a lehetőségek alapján a legtöbbet tette az erdészársadalomért, az erdőkért és az erdőgazdálkodókért. Emléke megmaradt a visszaköszönő erdőkben.

Jeszenszky Andrea

Áprily Róbert (1944–2017)

Megint szegényebb lett az erdészársadalom egy kiváló emberrel és erdészszel. Olyan kollégától búcsúzunk, aki teljes odaadással, példás lelkiismeretességgel szolgált egy életen át a magyar erdészet

és a bajnai erdők ügyét.

Ez az életút 1944-ben kezdődött Süttön. Áprily Róbert kora ifjúságától fogva erdésznek készült. Középfokú erdésztechnikusi végzettségét 1963-ban szerezte meg Sopronban. Erdőmérnöki diplomáját 1969-ben kapta meg szintén Sopronban.

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után az akkori Telki, későbbi Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság bajnai erdészeti részéhez került műszaki vezetőnek. Ennél az erdészetenél, első és egyetlen munkahelyéhez kötődött teljes szakmai pályafutása, innen ment nyugdíjba erdészvezetőként. Egész életében fontosnak tartotta a baráti kapcsolattartást, az erdész-összefogást és a hagyományok ápolását.

Két fia közül az idősebbik szintén az erdész hivatást választotta, és ő is erdőmérnöki diplomát szerzett. Derűs, egyenes egyéniségét mindenki szerette. Nem az elismerésért dolgozott, munkájában mindig érezni lehetett az erdész hivatás szeretetét. Tette a dolgát szerényen, tisztességesen, emberségesen a szakma és a köz érdekében.

Szakmai munkássága, lokálpatriotizmusa és ennek emléke legyen példa a fiatalabb erdészgenerációk számára.

A váratlan, tragikus autóbaleset hírtelen ragadta el szerettei és jó barátai köréből.

Temetésére március 11-én óriási részvétel mellett került sor a bajnai temetőben, a római katolikus egyház szertartása szerint.

Évfolyamtársai a selmeci hagyományoknak megfelelően a temetés után klopacska hangjai mellett korszótöréssel búcsúztatták a „Praeses dalának” soraival.

„Cimbora most rád köszöntjük valamennyi pobarat

*S ha majd rád hant borul, mi hű utódodul
Véssük sírkövedre fel:*

*Mit itt borít a rög: a barátság szent s örök!
Mit itt borít a rög: a barátság szent s örök!”*

Barátossy Gábor

Fodermayer Vilmos (1944–2017)

Elment Fodermayer Vilmos, alias „Stüsz”, az igaz vadász. Február 19-én, gyógyíthatatlan betegségben csendesen elhunyt.

Életútja 1944. augusztus 2-án kezdődött Tatán, erdészcsaládban. Életpályáját megszabta, hogy édesapja is erdőmérnök, nagyapja és dédapja is erdész volt. Fia, az erdőmérnök ifjabb Vilmos ötödik generációként viszi tovább az erdész hivatást.

Erdőmérnök-hallgatóként Vilmos volt az igazi erdész, megjelenésében, egész mentalitásában, a hagyományok ápolásában is elhivatott erdész és vadász volt. Az erdészösszetartás, a bajtársiasság, a szakmai igényesség és etikus magatartás mindig vezérlőelvei voltak. Az alapvető emberi értékeket, a hazaszeretetet, a család szeretetet, a szakmaszeretetet és a barátságot mindig kiemelten fontosnak tartotta.

A végzés után 1969-ben fiatal erdőmérnökként a Gemenci Állami Erdő és Vadgazdasághoz került, Party István keze alá. 1970-től a Pörbolyi Erdészeti vadászati műszaki vezető volt. Bátaszéken lakott pedagógus fellegével, három gyermekük született. 1990-től vadászati erdészvezető, majd vadászati osztályvezető lett az erdőgazdaság központjában. Vadászati munkássága itt teljedett ki igazán a világhírű gemenci vadállomány védelmében és fejlesztésében. Közben két cikluson keresztül a Vadászkamara Bács-Kiskun Megyei Hivatásos Vadásztagozatának alelnöke is volt. Következetes, határozott szakemberként az erdő és a vadállomány elkötelezett védelmezőjeként dolgozott.

Sokat jelentett neki Erdély: nyugdíjasként a Székelyföldön, a Görgényi-havasok ölében vetette meglábat az ősi földön, a saját maga által épített kis házban, a fenyvesek meghitt, csendes környezetében.

Tette a dolgát a szakma szürke eminenciásaként, tisztességesen. Ápolta és tartotta a fiatalkori barátságokat egy emberöltőn keresztül. Halálával egy igazi, az erdő- és a vadgazdálkodás iránt elkötelezett szakember és jó barát távozott körünkől. Búcsúztatása február 28-án Bátaszéken, temetése március 3-án Tatán, a Környei úti temetőben volt, a római katolikus egyház szertartása szerint, nagy részvétel mellett.

Barátossy Gábor

